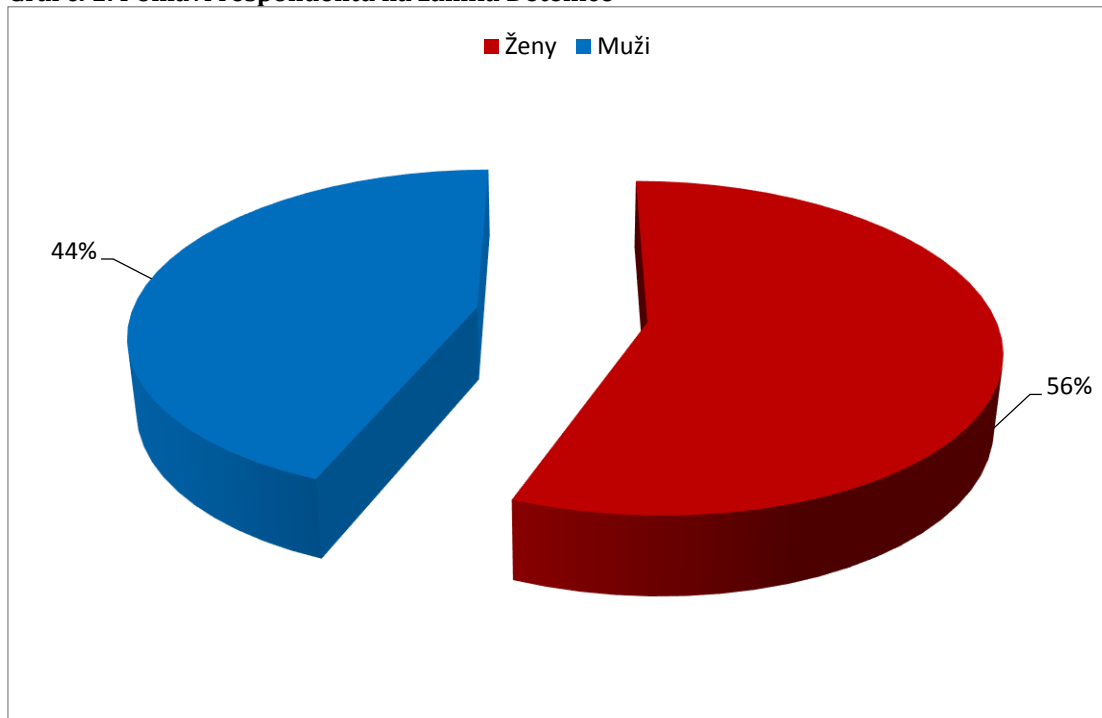


1. Přílohy

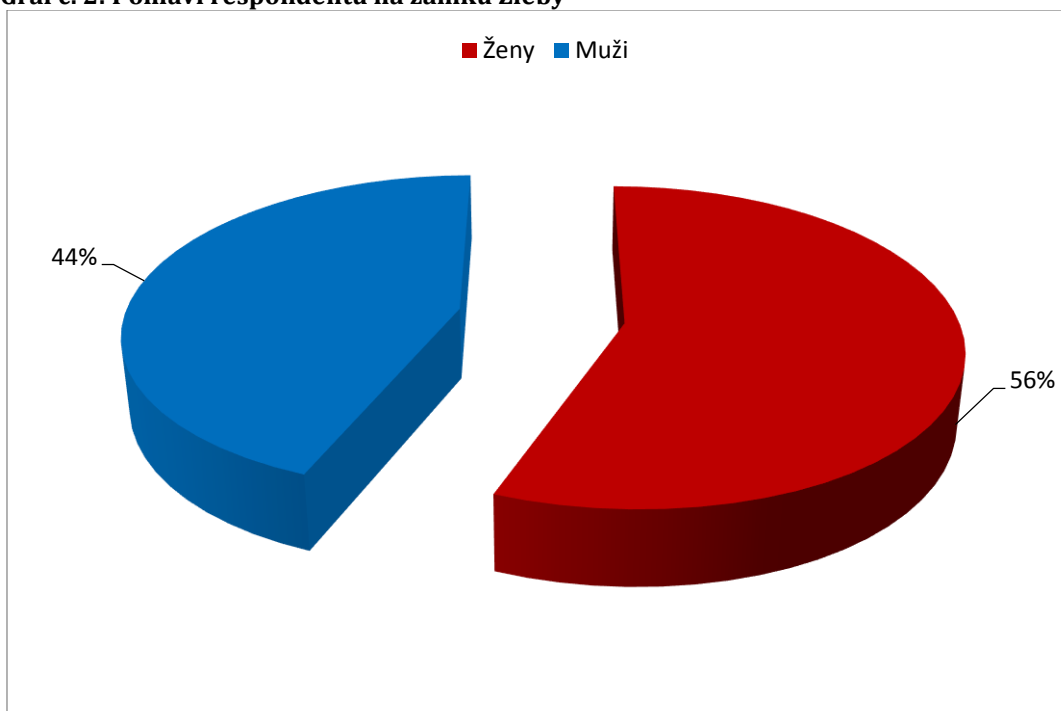
1.1. Grafy

Graf č. 1: Pohlaví respondentů na zámku Dětenice



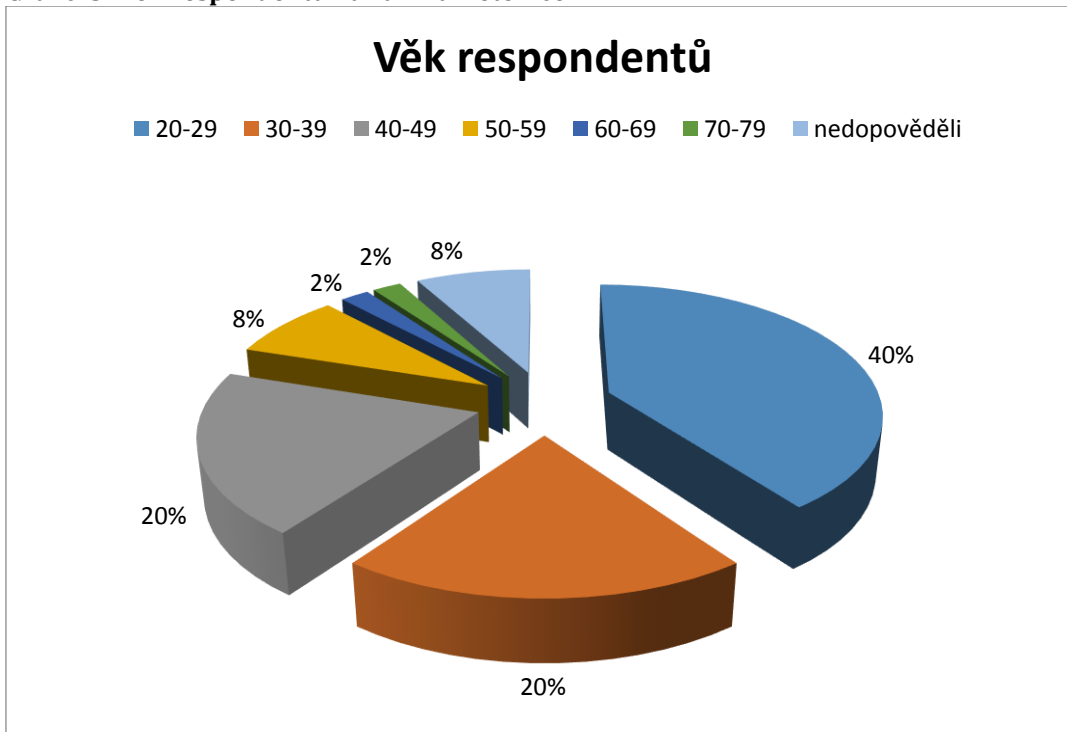
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 2: Pohlaví respondentů na zámku Žleby



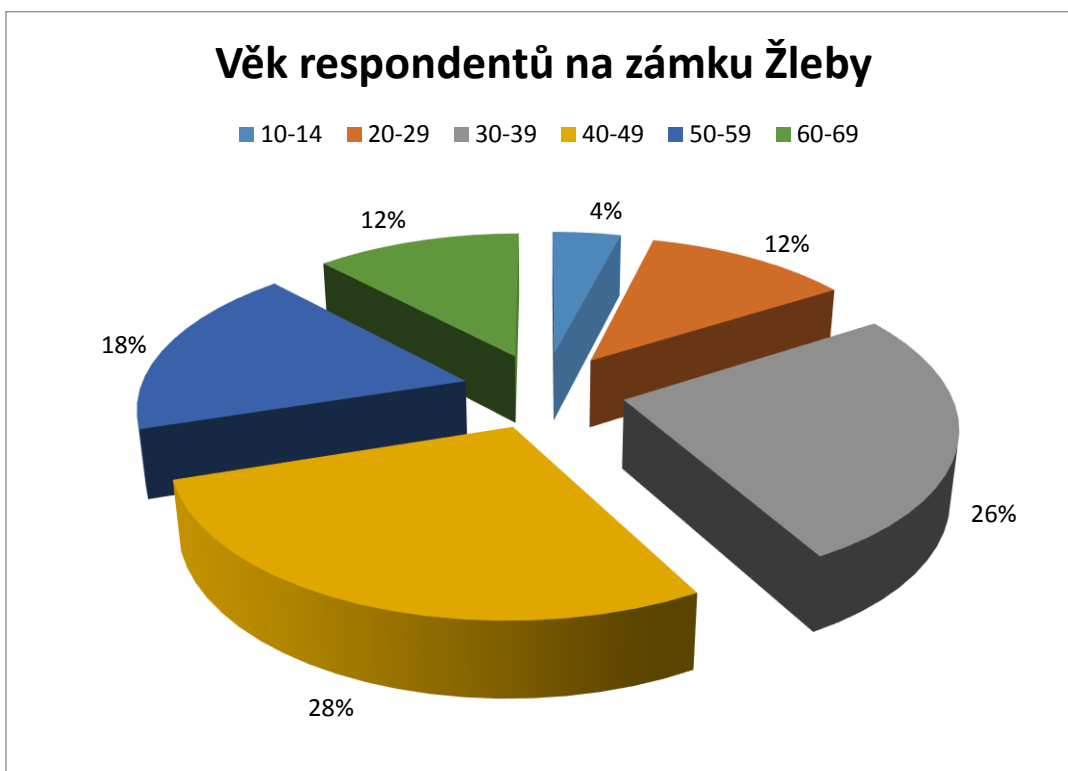
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 3: Věk respondentů na zámku Dětenice



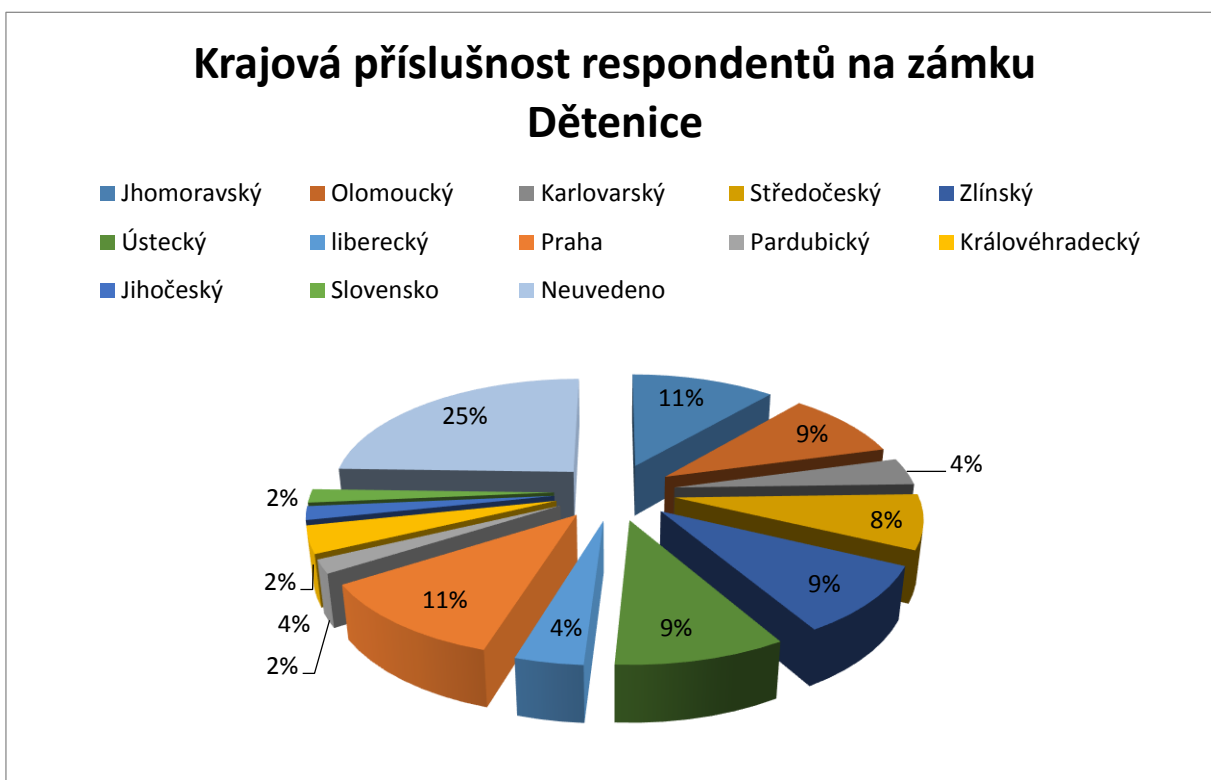
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 4: Věk respondentů na zámku Žleby



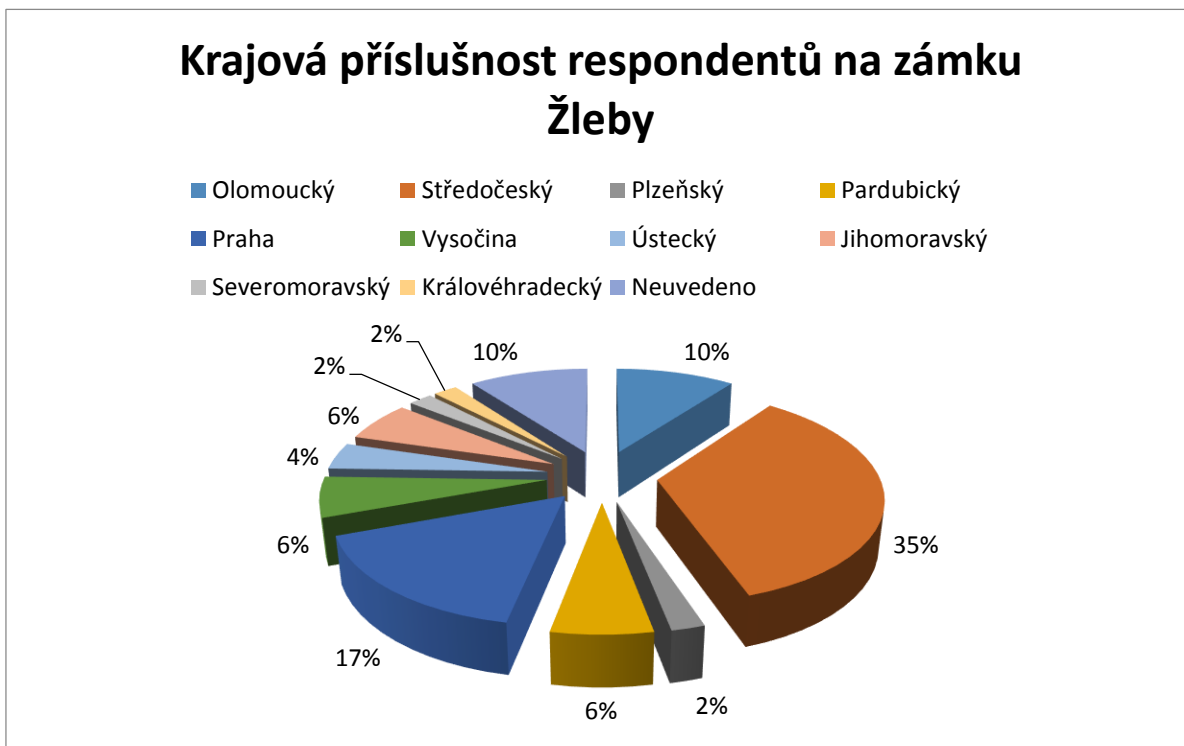
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 5: Krajevá příslušnost respondentů na zámku Dětenice



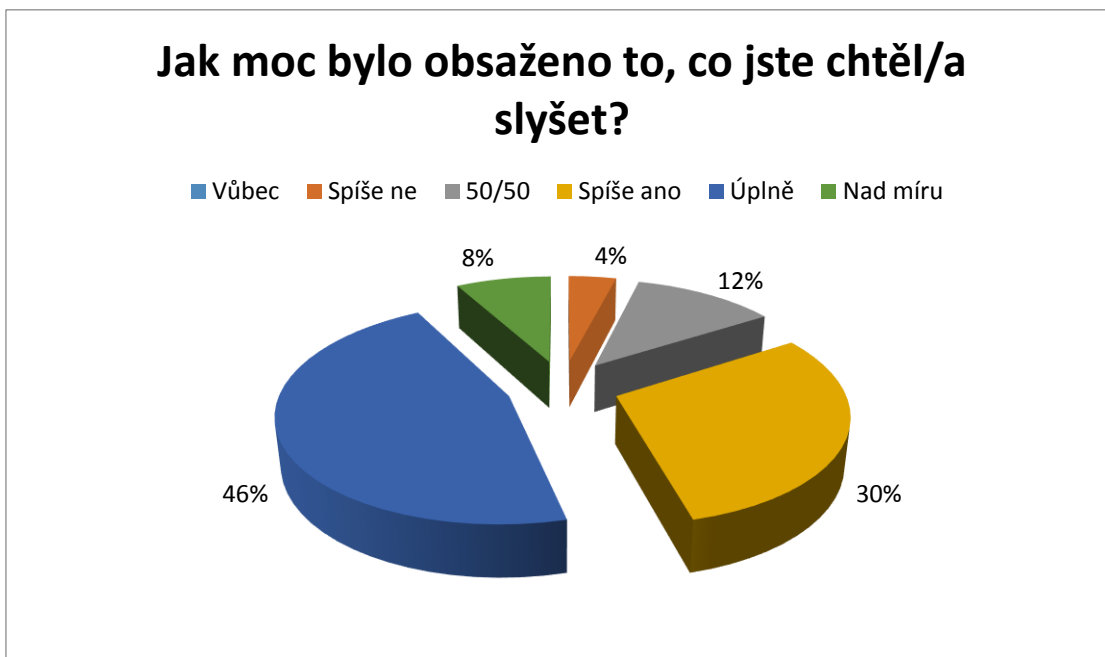
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 6: Krajová příslušnost respondentů na zámku Žleby



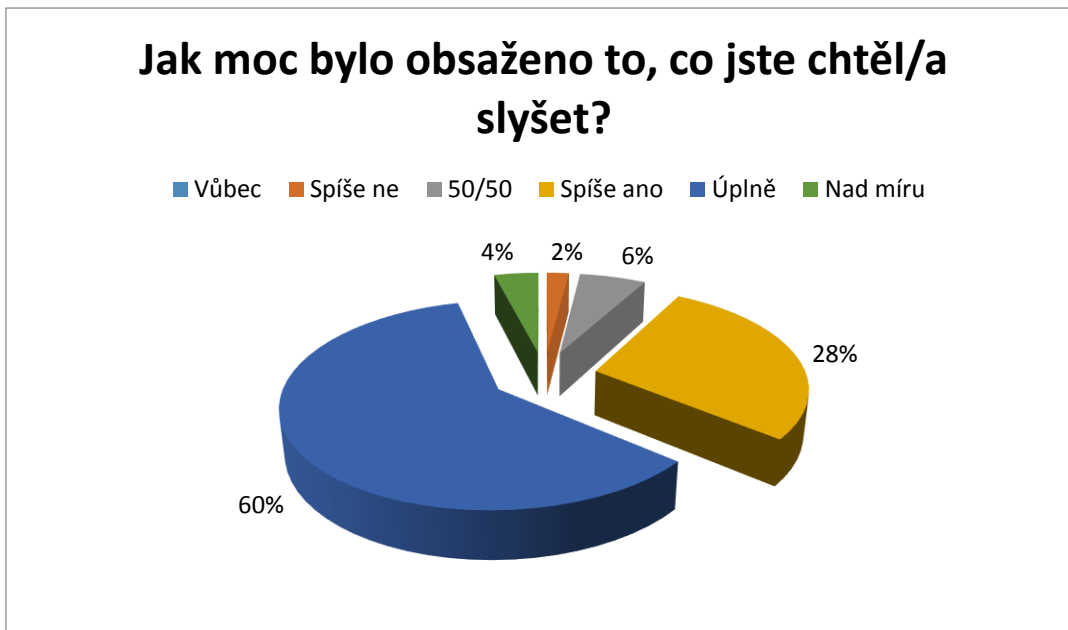
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 7: Nakolik obsahuje výklad na zámku Dětenice informace, které respondenty zajímají



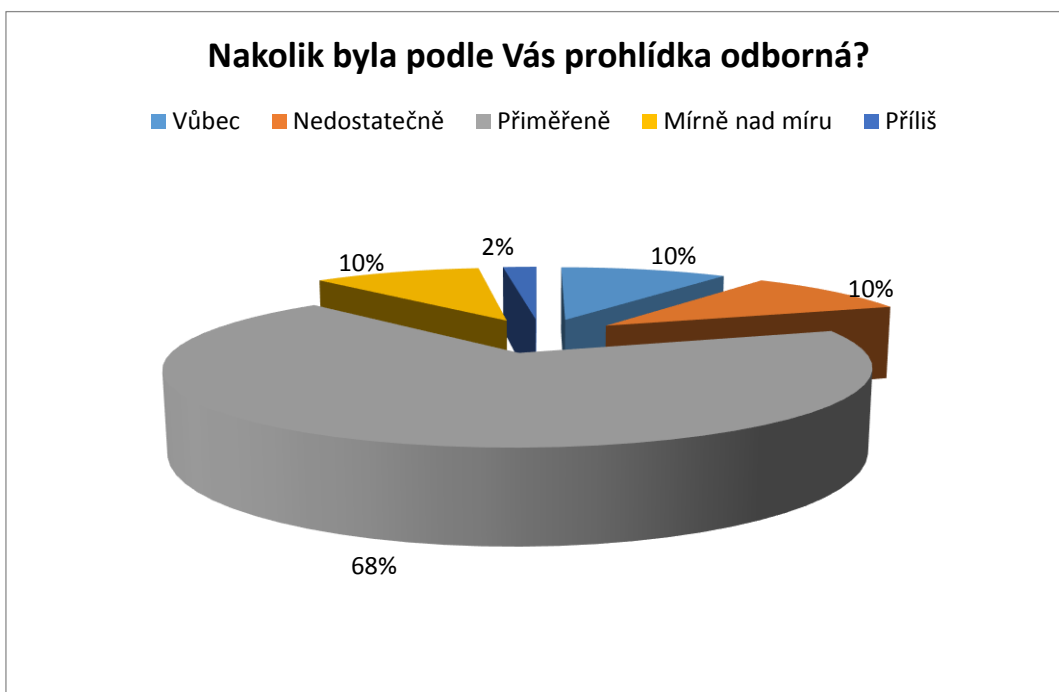
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 8: Nakolik obsahuje výklad na zámku Žleby informace, které respondenty zajímají



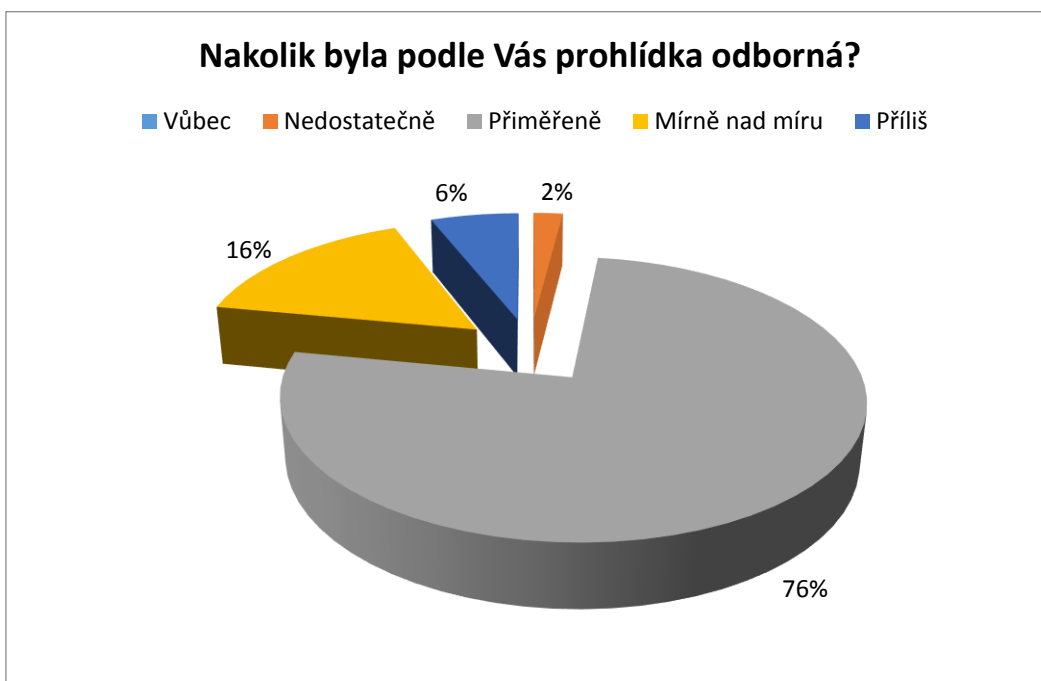
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 9: Nakolik byla podle respondentů prohlídka zámku Dětenice odborná



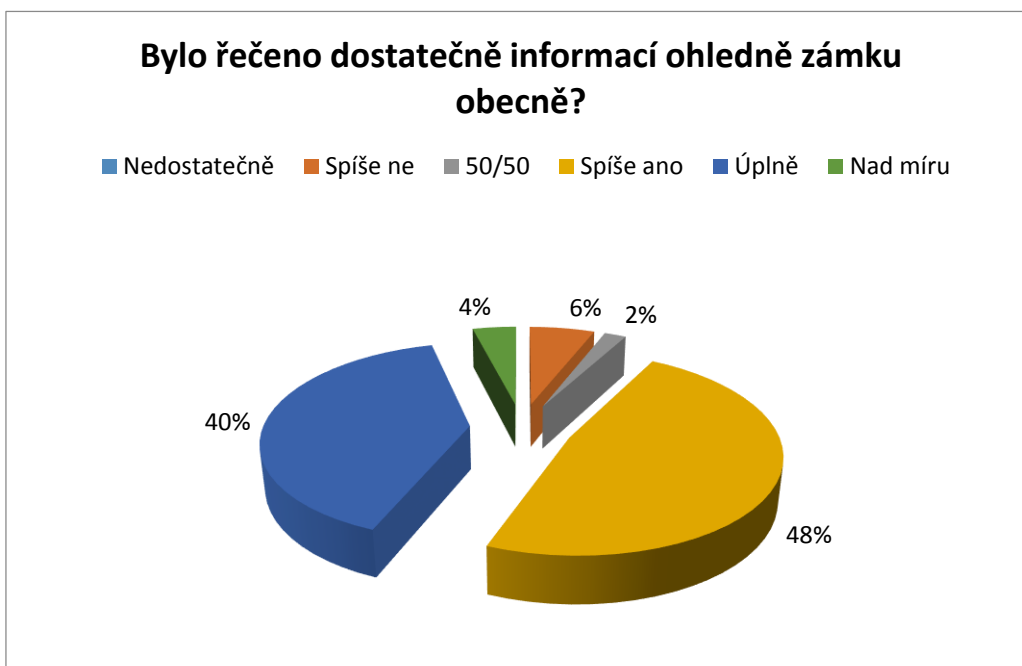
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 10: Nakolik byla podle respondentů prohlídka zámku Žleby odborná



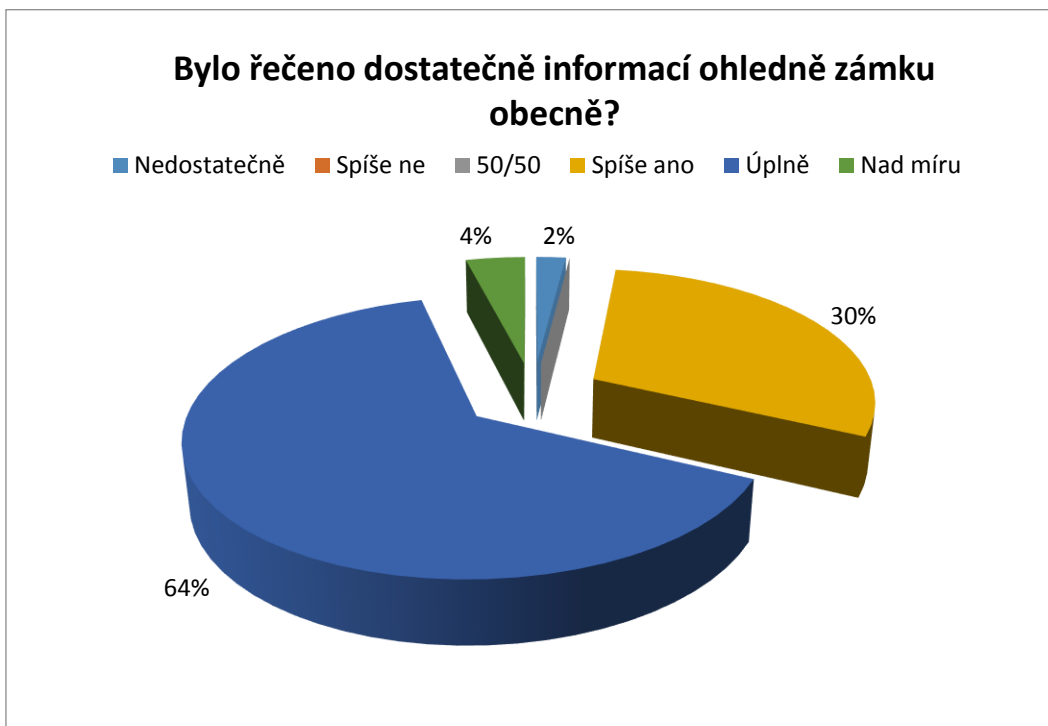
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 11: Objem informací o zámku Dětenice



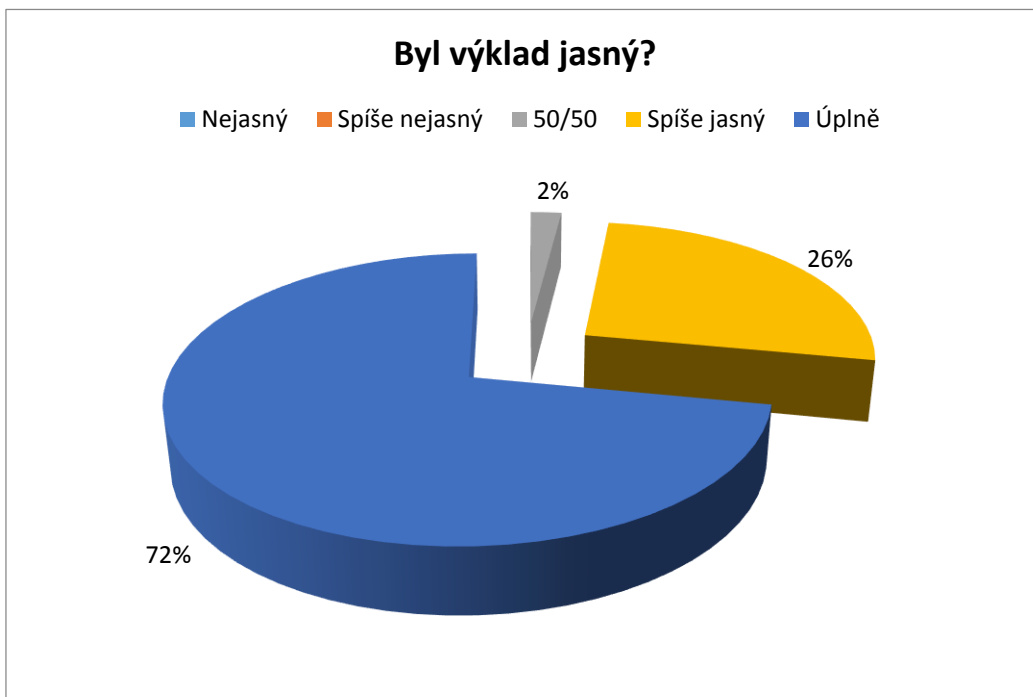
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 12: Objem informací o zámku Žleby



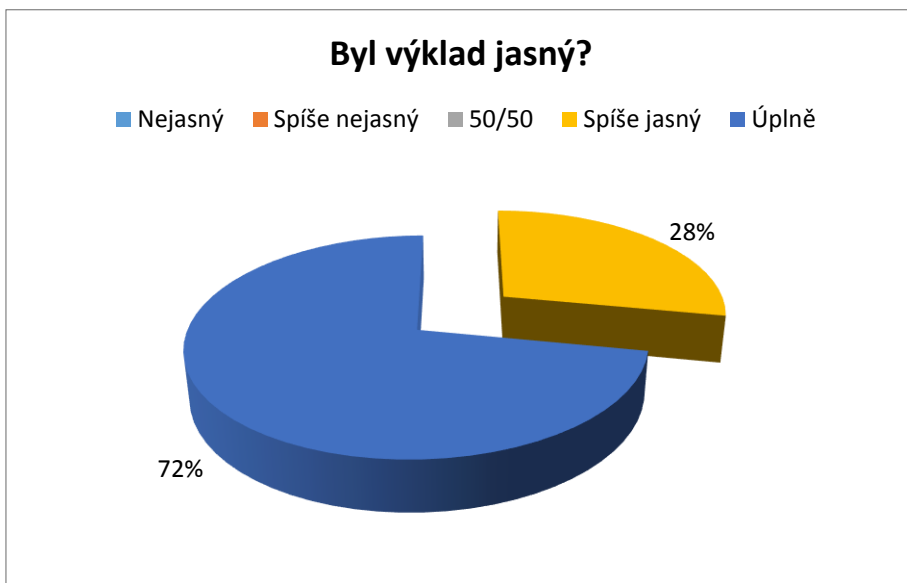
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 13: Vnímání jasnosti výkladu na zámku Dětenice



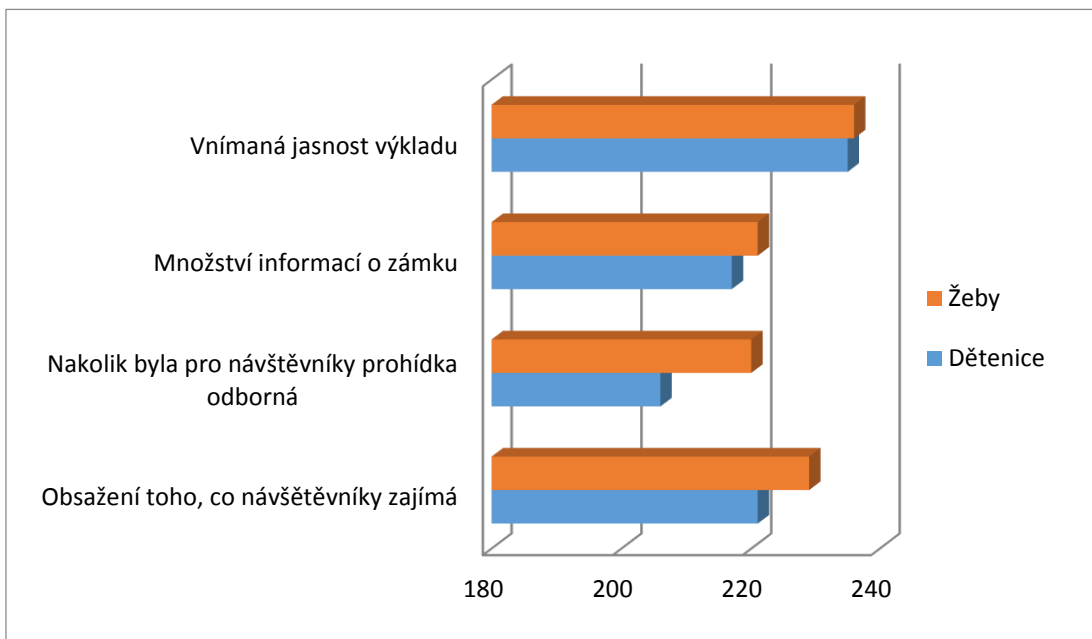
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 14: Vnímání jasnosti výkladu na zámku Žleby



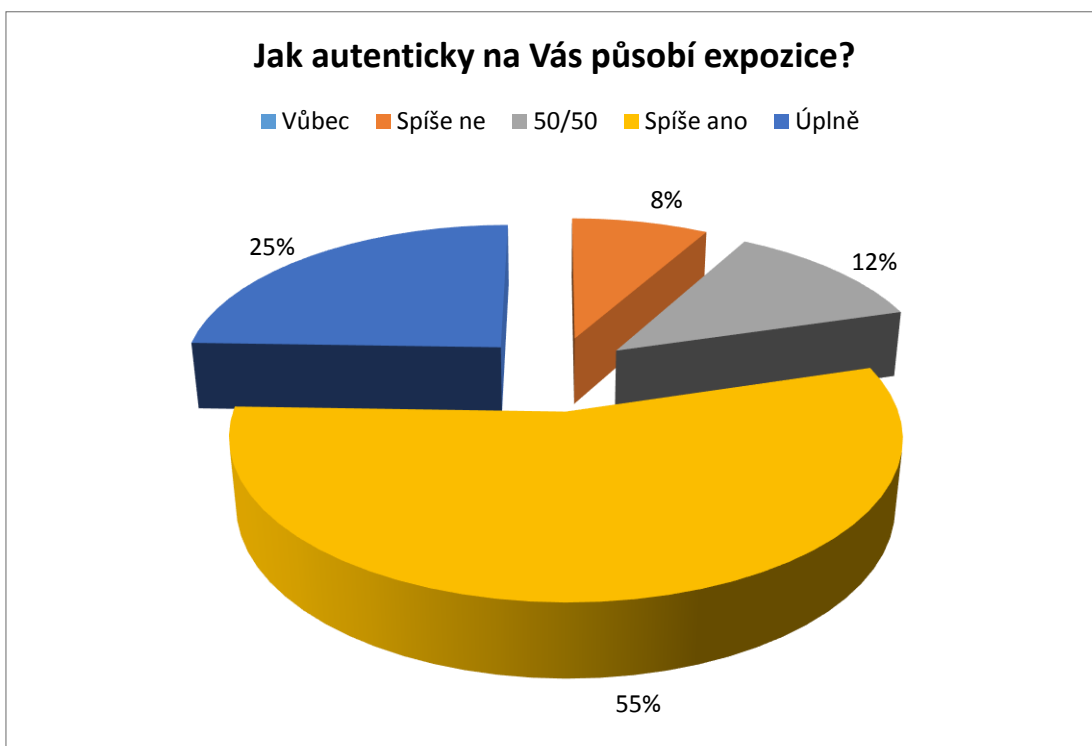
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 15: Komparace přizpůsobení interpretace návštěvníkům



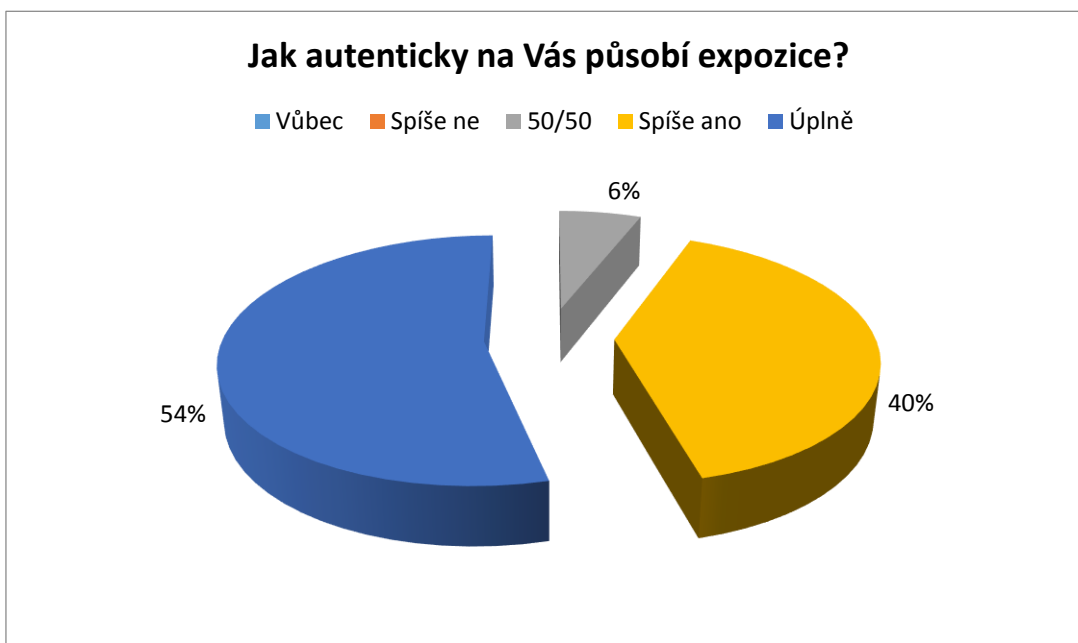
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 16: Vnímání autenticity vybavení zámku Dětenice



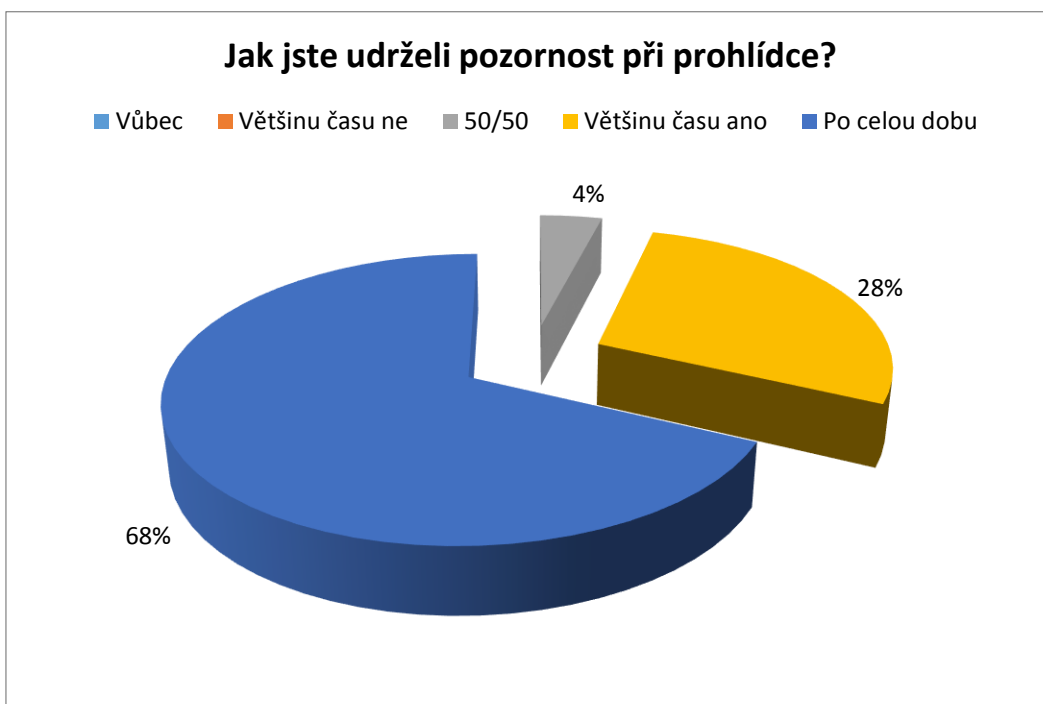
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 17: Vnímání autenticity vybavení zámku Žleby



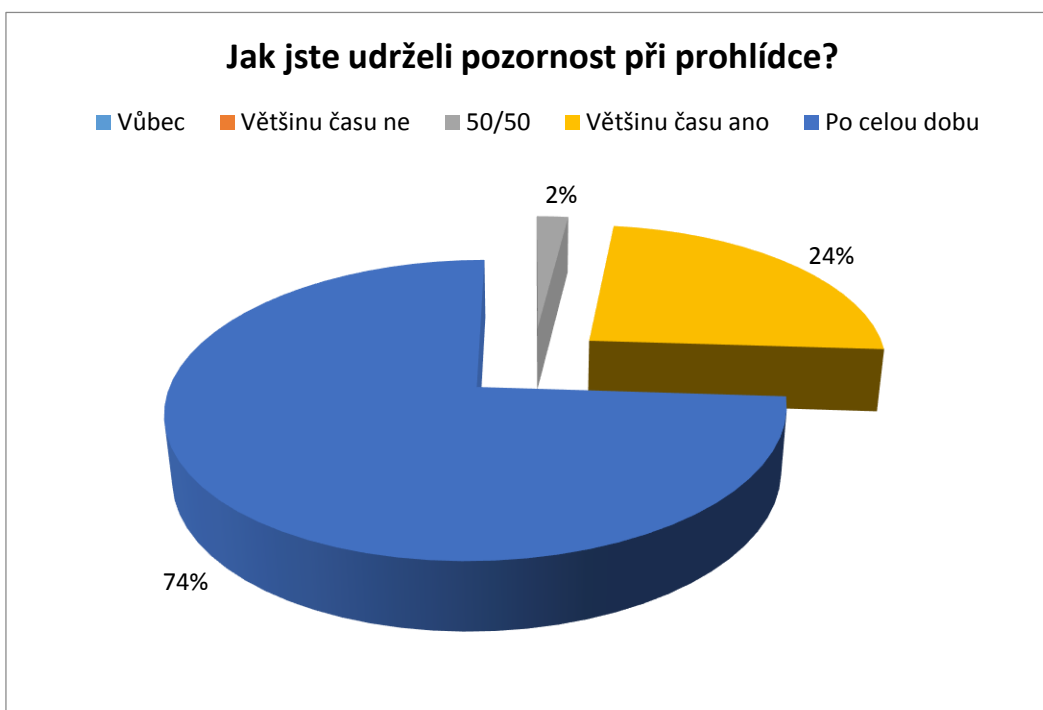
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 18: Udržení pozornosti respondentů při prohlídce na zámku Dětenice



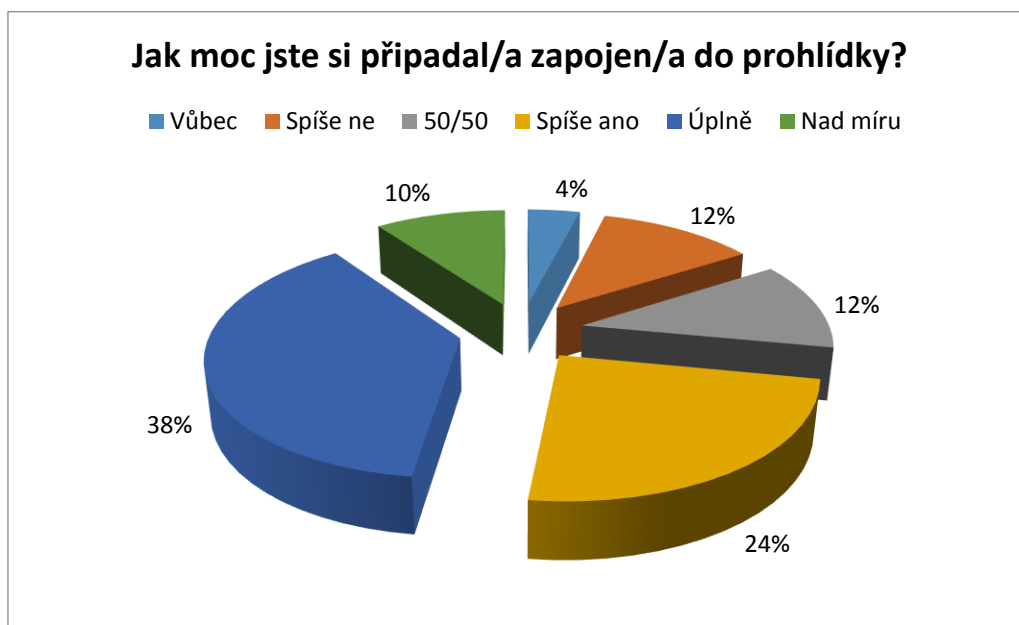
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 19: Udržení pozornosti respondentů při prohlídce na zámku Žleby



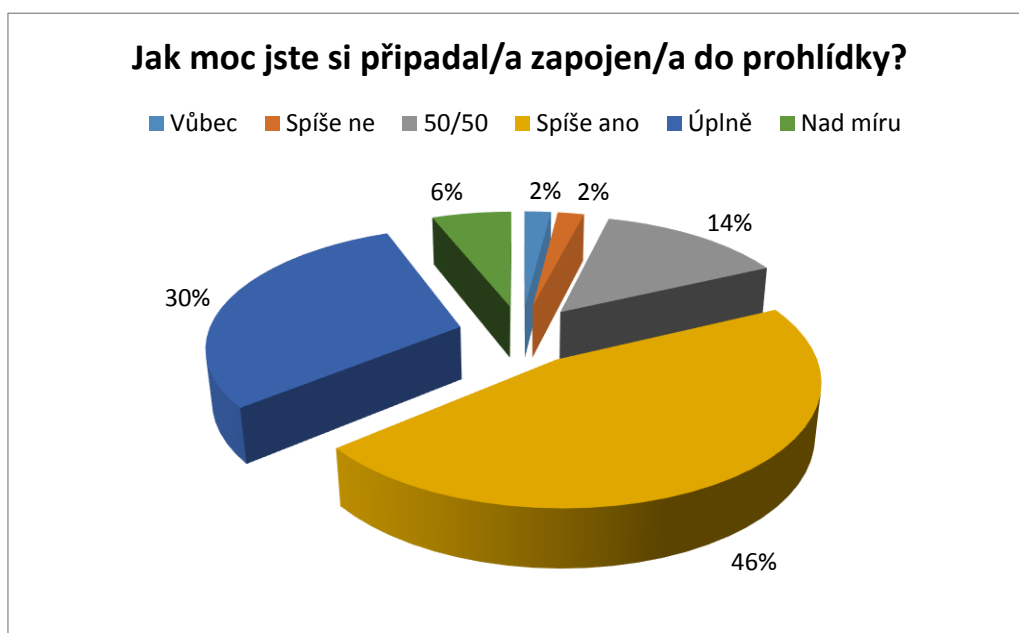
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 20: Aktivní zapojení návštěvníků do prohlídky na zámku Dětenice



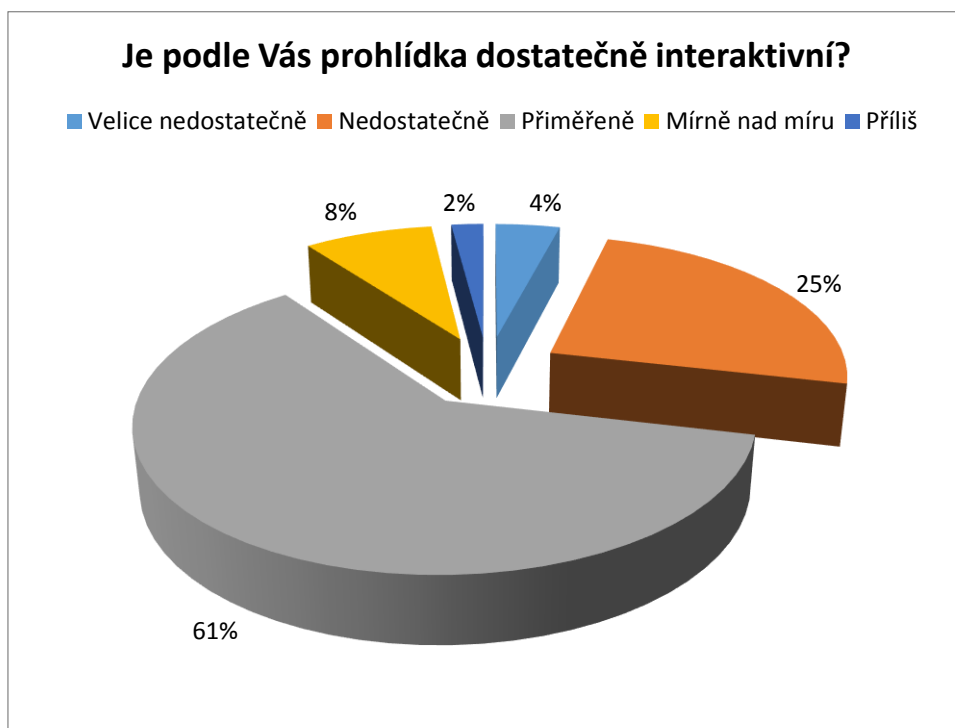
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 21: Aktivní zapojení návštěvníků do prohlídky na zámku Žleby



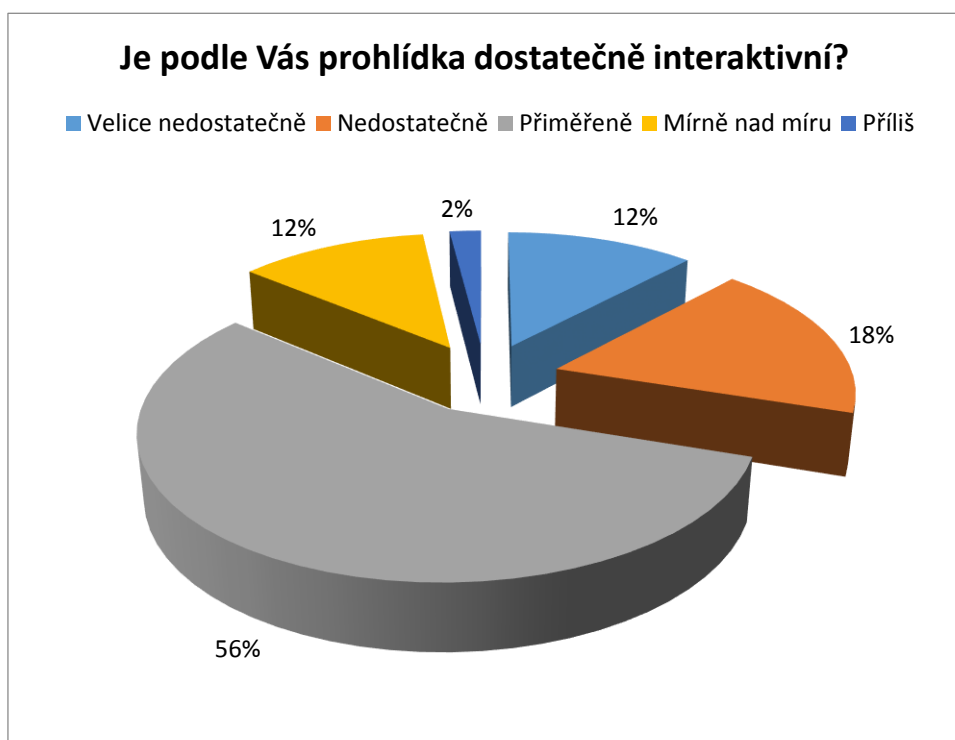
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 22: Vnímání míry interaktivity na zámku Dětenice



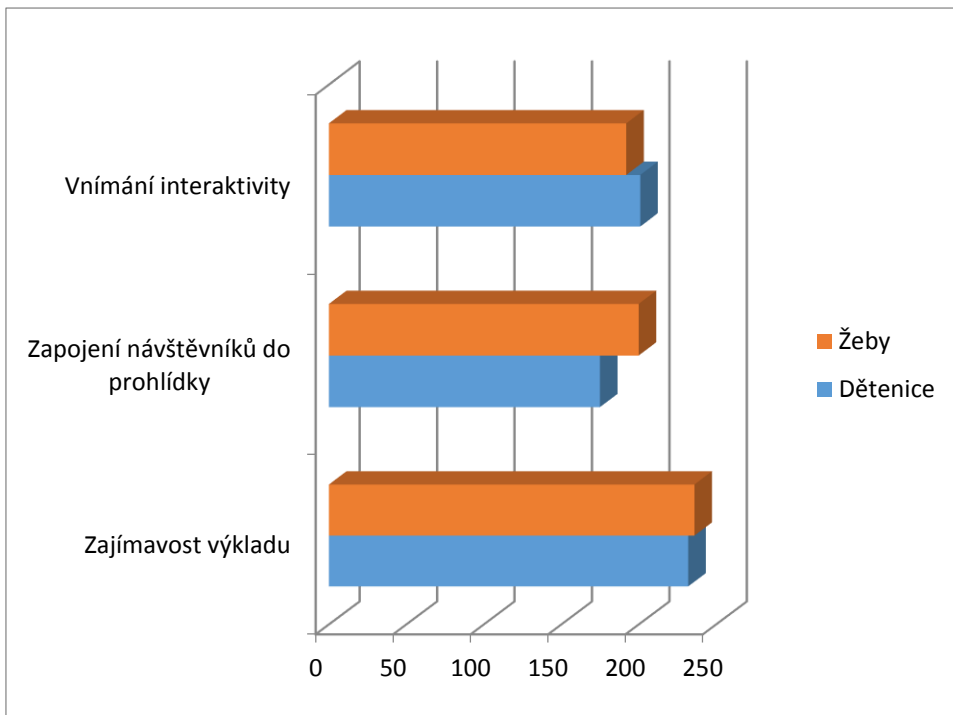
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 23: Vnímání míry interaktivity na zámku Žleby



Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 24: Komparace zajímavosti a živosti prohlídek



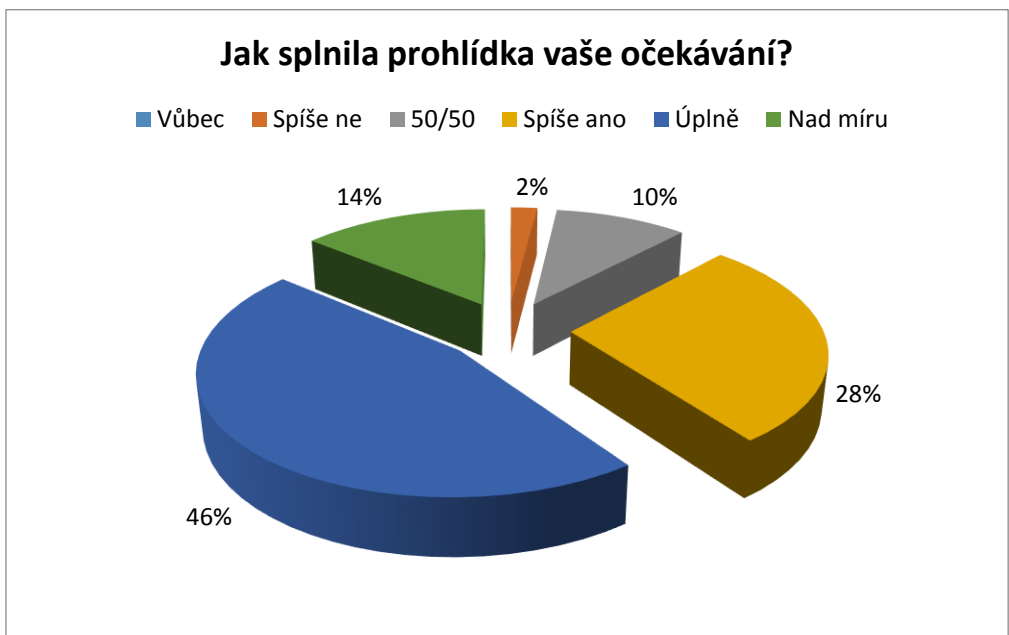
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 25: Splnění očekávání respondentů na zámku Dětenice



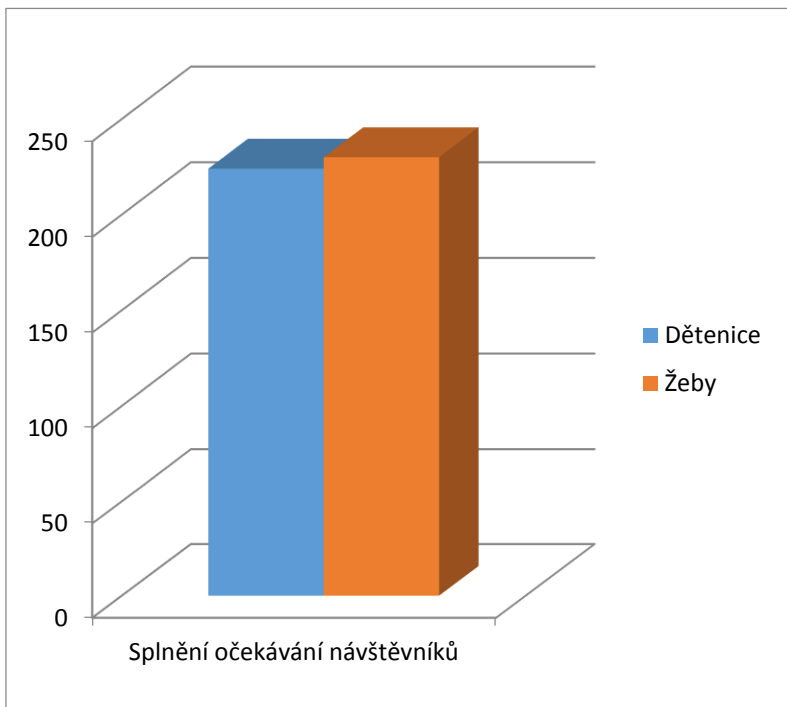
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 26: Splnění očekávání respondentů na zámku Žleby



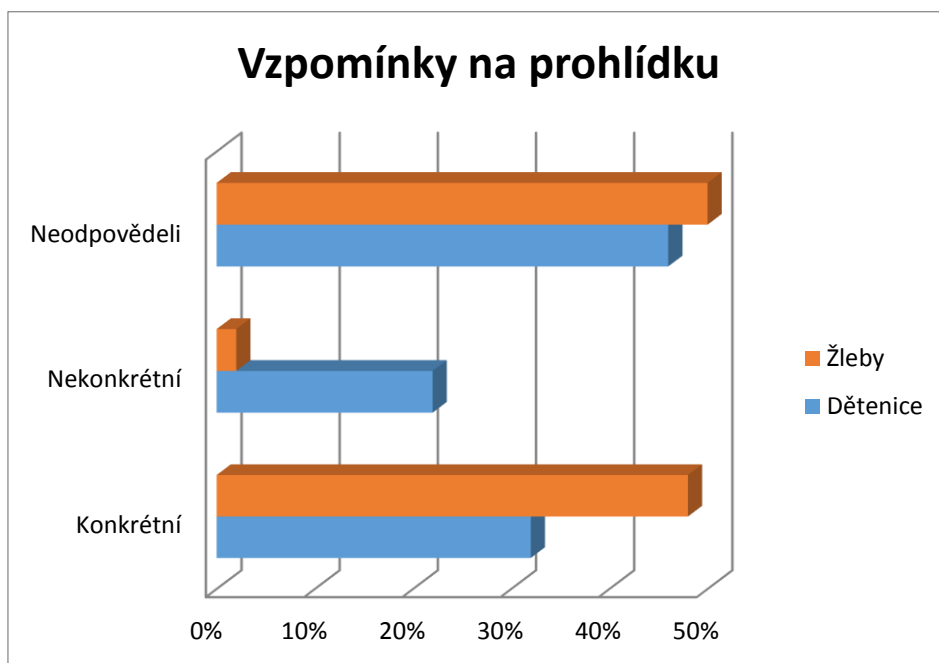
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 27: Komparace splnění očekávání návštěvníků



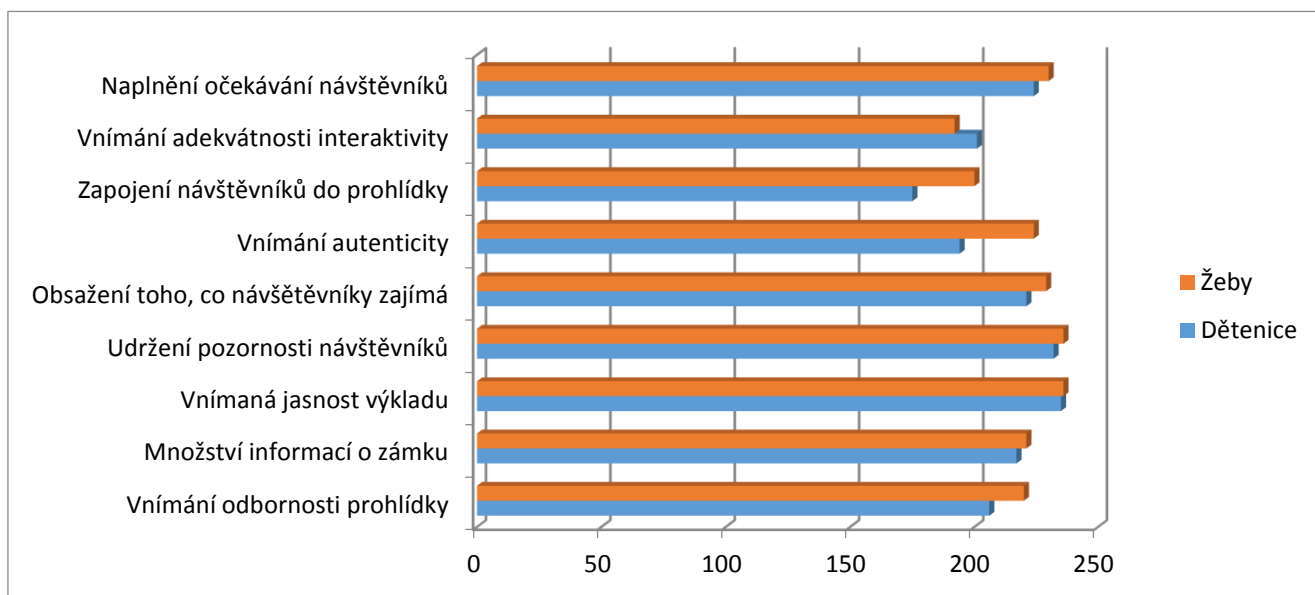
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 28: Konkrétnost vzpomínek návštěvníků ohledně výkladu a průvodce



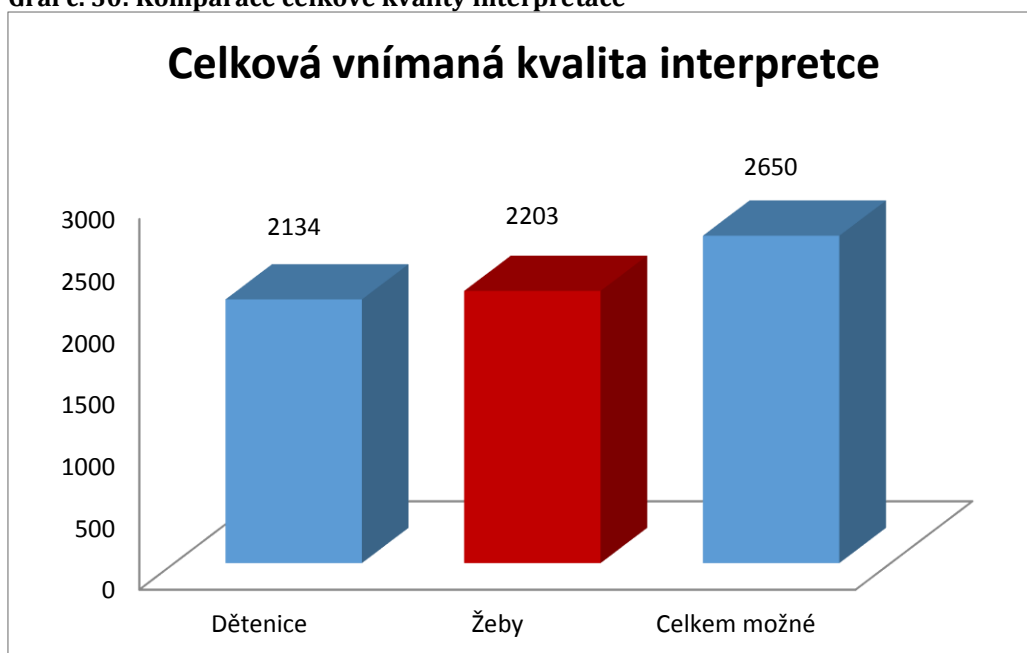
Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 29: Komparace Vnímané kvality interpretace



Zdroj: autorka, vlastní zpracování

Graf č. 30: Komparace celkové kvality interpretace



Zdroj: autorka, vlastní zpracování

1.2. Obrázky

Obrázek č. 1: Zámek Dětenice



Zdroj: autorka

Obrázek č. 2: Mapa okolí lokace zámeckého areálu Dětenice



Zdroj: Seznam (Zámek Dětenice, online: 2015)

Obrázek č. 3: Zámek Žleby



Zdroj: autorka

Obrázek č. 4: Mapa okolí lokace zámeckého areálu Žleby



Zdroj: Seznam (Zámek Žleby, online: 2015)

Obrázek č. 5: Interpretační panel Zajímavosti o zvířatech ze zámeckého areálu Žleby:



Zdroj: Lenka Kořínková

Obrázek č. 6: Interpretační panel Sokolnictví zámeckého areálu Žleby:



Zdroj: Lenka Kořínková

Obrázek č. 7: Interpretací panel Siluety ptáků zámeckého areálu Žleby:



Zdroj: Lenka Kořínková

Obrázek č. 8: Interpretální panel Bílí jeleni zámeckého areálu Žleby:



Zdroj: Lenka Kořínková

Obrázek č. 9: Interpretací panel Bílí jeleni zámeckého areálu Žleby – ukázka českého jazyka:

BÍLÁ JELENÍ ZVĚŘ

Nepravděpodobnější oblast původního historického výskytu bílých jelenů je Persie, odkud měla tato zvěř být kolem roku 1780 dovezena do Čech. Podle historických pramenů se tedy zdá za oprávněné systematické zařazení bílých jelenů k poddruhu *Cervus elaphus marasi*.

Po importu do Čech převážili tuto zvěř kníže Schwarzenberg, hrabata Waldstein, Czernin a Kinsky z Chlumce nad Cidlmou. U Schwarzenbergů a Czerninů jeleni v krátké době vymřeli. U Waldsteinů se jim dařilo dosti dobře až do doby kolem roku 1870, kdy začal chov silně degenerovat. Poslední jelen byl uloven v mnichovohradištské oboře roku 1880. V Chlumecké oboře se bílé jeleni zvěři příliš nevedlo a tehdy (pravděpodobně 1824) věnoval hrabě Kinsky posledních asi 10 kusů hraběti Matyáši Thun Hohensteinovi do Žehušic. Po vysušení velkého rybníka Kravinec za zámeckým parkem začal tento kmen bíle leucistické jeleni zvěře (pigmentovaná kůže, modrá oční duhovka) dobře prosperovat a za padesát let, po osvětlení krve divoce zbarvenou zvěř, se stavy zvýšily až na 200 kusů. Za léta existence chovu poklesly několikrát stavy zvěře až na kritickou hranici a ne vždy uvážené chovatelské experimenty a zanedbání péče o pastevní porosty měly negativní vliv na početnost a kvalitu populace. Po druhé světové válce zůstalo dle pamětníků v oboře Žehušice pouze 28 kusů jeleni zvěře, kterou se jen s obtížemi dařilo rozmnožovat. Ve stádu se začaly projevovat některé negativní důsledky příbuzenské plemenitby – inbreidingové deprese – např. vysoké procento tělesných anomálií, relativně nízký maximální věk, slabá konstituce a v neposlední řadě snížená natalita. Z těchto důvodů a též z důvodů veterinárních byla vybrána vhodná lokalita pro založení druhého oborního objektu pro vedení souběžné linie bílého stáda. Po zvažení všech okolností byla pro výstavbu navržena bývalá srnčí obora v blízkosti obce a zámku Žleby. První zvěř do nové obory byla převezena v roce 1973.

Již počátkem 17. století jsou zprávy o oboře ve žlebském lese, zvaném Háj. Přifažením dalších pozemků vznikla těsně za zámeckým parkem v obloku leky Doubravy obora. Původně zde byla chována zvěř srnčí. V roce 1927 je uváděna oplocená plocha 132,71 ha s kvalitní srnčí zvěří. Po druhé světové válce byl další osud obory vzhledem k poškození oplocení nejasný. Plot byl časem rozebrán a obora zanikla. Novodobá historie se začíná psát s rokem 1972, kdy bylo započato s výstavbou oborního objektu pro chov a šlechtění bílé jeleni zvěře.

Z Žehušic byla do obory Žleby přesunována až do roku 1979 pouze divoce zbarvená zvěř a k ní přidána nepřibuzná zvěř jelena evropského z jiných lokalit. V létě 1979 byl pak převezen, tehdy v Žehušicích nejnižší, bílý jelen Bořivoj a počet bíle zbarveného potomstva v dalších letech pomalu stoupá. Chov dobře prosperoval, časem se znatelně zmírily projevy příbuzenské plemenitby a podstatně se zvýšila natalita. V roce 1995, kdy bylo v jarním kmenovém stavu již 118 ks jeleni zvěře, bylo rozhodnuto o založení dalšího chovu, v němž by byla vedena linie, později na podstatě oddělená od populace žlebské. Po více generacích by pak bylo možno zvěř vzájemně použít k osvětlení krve. Vybrána byla lokalita stávající obory Kopidino, kam bylo na podzim r. 1995 převezeno 30 kusů a v letech 1997/1998 dalších 60 ks bílé jeleni zvěře. V roce 1999 je pak vylčena pro bílé jeleny menší část obory Janovice, která je stejně jako obora Žleby ve působnosti lesní správy LČR Nasavky.

V současné době existují tedy v České republice čtyři chovy bílé a převážně bílé jeleni zvěře s celkovým počtem asi 300 ks. Tři z nich jsou ve správě státního podniku Lesy České republiky Hradec Králové a jeden chov (obora Žehušice) je soukromý.



БЕЛЫЙ ОЛЕННИЙ ЗВЕРЬ
Самая многочисленная область исторического распространения Белого оленя обитала в...


Zdroj: Lenka Kořínková

Obrázek č. 10: Interpretací panel Bílí jeleni zámeckého areálu Žleby – ukázka anglického a německého jazyka:



Zdroj: Lenka Kořínková

Обрiзек ч. 11: Interpretační panel Bílí jeleni zámeckého areálu Źleby – ukázka ruského jazyka:



Only wildy coloured deer was moved from Źehuřice preserve till 1979 and non-relative European deer from other localities was added to it. White deer Bořivoj, the strongest deer in Źehuřice in summer 1979, was in that time transported and the number of white coloured offspring slowly rises in next years. The breed prospered well, with time effects of inbreeding in the herd reduced and natality has risen. In 1995, when 118 pieces of deer was in primary number, it was decided to establish next breed in which the line, lately separated from population of Źleby, was run. After several generations deer could be used to refresh the blood. The locality of existing Kopaldno preserve was chosen when 30 pieces were driven in 1995 and next 60 pieces of white deer in 1997/98 from Źleby preserve. In autumn 1999 there was a small breed established in preserve Janovice which is located as well as the preserve Źleby in the region of the forestry LČR Nasavrky.

Nowadays there are four breeds of white deer in the Czech Republic, which number is about 300 pieces of white, mostly white and wildy coloured (with a gift for white colour) deer. Three breeds are in control of state concern Forests of the Czech Republic Hradec Králové and one (Źehuřice preserve) is a private breed.

БЕЛЫЙ ОЛЕНЬИ ЗВЕРЬ

Самая правдоподобная область исходного исторического наличия белого оленя является Персия. Около 1780 г. доставлены эти белые олени в Чехию. Кажется и по историческим источникам обоснованно систематическое зачисление белого оленя в подвид *Cervus elaphus mara*.

После импорта в Чехию приняли этот зверь князь Шварценберг, графы Валдштейн, Церрини, и Кински из Хлумца над Цидлиной. Вскоре олени у Шварценберка и Церрина вымерли. У Валдштейна им почти непохожело, около 1870 г. оленеводство стало сильно вырождаться. Последнего оленя убили в питомнике Минхово Градиште в 1880 г. В питомнике Хлумец над Цидлиной белым оленям очень не поживало и тогда (вероятно около года 1824) зарыл граф Кински последних штук десять графу Матыашу Хуни Хохенштейну в Жегушице. После высушения большого, за замком парком находящегося, пруда Кравинец стало это племна белого оленего лейкоэстетического зверья (пигментованная кожа, голубая глазная радужка) процветать. Через пятьдесят лет, после освежения крови кровью дико окрашенных зверей, численность возвысилась на почти 200 штук. В течение существования оленеводства понизился уровень несколько раз к критической границе. И всегда необдуманные животноводческие эксперименты и упущение ухода за пастбищным насаждением оказали влияние на поголовье и качество населения. После окончания Второй мировой войны осталось по свидетельствам в питомнике Жегушице только 28 штук оленего зверя. Этому зверю везло только с затруднениями размножаться. В условиях табуна начались проявляться некоторые следствия родственного распада – гибридной депрессии – например большой процент физических аномалий, относительно низкий возраст, хилая конституция и не в последнюю очередь пониженная рождаемость. По этих причинах и по причине ветеринарной, выбрано было подходящее место для основания второго сооружения питомника для ведения параллельной линии белого табуна. После обсуждения всех обстоятельств намерен для строительства был бывший питомник козулей в окрестности села и замка Жлебы. Первые штуки зверья перевезли в новый питомник в 1973 г.

Уже с начала 17-ого века существуют известия о питомнике в жлебском лесу, несущем имя Хай. Присоединением следующих окружающих участков в изгибе Добрава реки возик сзади замкового парка питомник. Слева здесь держали козули. В 1927 г. приволят огороженную площадь 132,71 гектара и с зверью в хорошем качестве. Судьба питомника после Второй мировой войны, унытая поломку забора, неясна. С течением времени забор люди разобрали и питомник исчез. Современная история начинается с 1972 г., когда началось строительство сооружений питомника для разведения и селекции белого оленего зверья.

Из питомника Жегушице в питомник Жлебы транспортировался до 1979 г. только дико окрашенный зверь и к нему добавляли неродственный зверь европейского оленя из разных мест. Летом 1979г. транспортирован из питомника Жегушице, в то время самый сильный белый олень Борживой и количество бело окрашенного потомства в следующих годах медленно возвышается. Оленеводство хорошо преуспевает, постепенно уменьшаются проявления родственного разведения, повышается рождаемость. В 1995 г. в весеннем племном составе уже 118 штук оленего зверья и определено основание следующего оленеводства, в котором бы вела линия, позже по сути отделена от жлебской популяции. После нескольких поколений можно было бы использовать взаимно зверь для обновления крови. Из за этого выбрано место существующего питомника Копидино (недалеко от города Йичини), куда осенью 1995 г. транспортировали 30 штук и в течение лет 1998–1999 следующих 60 штук оленего зверья. В 1999 г. для белых оленей выделили меньшую часть питомника Яновиче, который равно как питомник Жлебы под администрацией лесного управления ЛЧР Насаврки (*Lesy České republiky Nasavrky*).

Звучит ныне существуют в Чешской республике четыре оленеводства белого и преимущественно белого зверья, в общем количестве около 300 штук. Три из этих оленеводств под управлением государственного предприятия Леса Чешской республики Градец Кралове (*Lesy České republiky Hradec Králové*) и оленеводство Жегушице частное.

Zdroj: Lenka Kořínková

